

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 194.995 van 1 juli 2009
in de zaak A. 193.137/IX-6416.**

In zake : Mohamed ELIDRISSI,
die woonplaats kiest bij
advocaat N. LORENZETTI,
kantoor houdende te BRUGGE,
Langestraat 87

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Mohamed ELIDRISSI op 27 juni 2009 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Directeur van de Strafinrichting te Brugge - Mannenafdeling 1 van 23 juni 2009 waarbij verzoeker de volgende tuchtsanctie werd opgelegd: mutatie naar monocel op 3662. Aanvang tuchtsanctie: 23 juni 2009;

Gelet op de beschikking van 29 juni 2009 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 29 juni 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 juni 2009, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. OFFERMANS, die loco advocaat N. LORENZETTI verschijnt voor de verzoeker, en van attaché V. ARICKX, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van adjunct-auditeur A. VAN STEENBERGE, bij beslissing van 31 oktober 2008 van de auditeur-generaal gemachtigd om ter openbare terechtzitting advies te verlenen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

Feiten

1.1. Op het tijdstip van de bestreden beslissing is de verzoeker gedetineerd in de strafinrichting te Brugge.

1.2. Op 19 juni 2009 wordt lastens de verzoeker een “tuchtrapport” opgesteld betreffende feiten die plaatsvonden op dezelfde datum.

Aanleiding voor dit rapport zijn tien verdachte voorwerpen die twee penitentiair beambten hebben gevonden in de cel van de verzoeker, die hij deelde met een medegedetineerde.

1.3. Op 23 juni 2009 verschijnt de verzoeker, in aanwezigheid van zijn raadsman voor de gevangenisdirecteur. De verzoeker ontkent de feiten en beweert dat de voorwerpen die gevonden werden in zijn cel aan een medegedetineerde toebehoren.

1.4. Op dezelfde datum wordt de volgende “tuchtsanctie” uitgesproken:

“Mutatie naar monocel op 3662.
Aanvang tuchtsanctie: 23/06/09.”

De motivering van deze “sanctie” luidt als volgt:

“Gelet (dat) betrokkene stelt dat geen van de goederen aan hem toebehoort zullen ze ofwel aan medegedetineerde S. (toebehoren) (mits hij kan aantonen dat ze hem toebehoren), ofwel gedeponereerd worden.

Het boekje met telefoonnummers, codes, GSM-nummers en plannetje van de gevangenis Antwerpen blijven gedeponereerd tot in vrijheidsstelling, gelet duidelijke bewijzen op (van) illegale praktijken.”

1.5. Dit is de bestreden beslissing die op 23 juni 2009 aan de verzoeker ter kennis wordt gebracht.

Bevoegdheid

2.1. De verwerende partij werpt ter zitting een exceptie van onbevoegdheid op.

Zij voert aan dat de directeur een ordemaatregel heeft genomen en hiertoe ten onrechte een tuchtprocedure heeft op gang gebracht.

De verzoeker betwist de uiteenzetting van de verwerende partij niet.

2.2. Het auditoraat besluit in zijn mondeling advies tot de onbevoegdheid van de Raad van State.

2.3.1. Gelet op de vastgestelde feiten, met name dat er verboden voorwerpen werden gevonden in de cel van de verzoeker, die hij deelde met een medegedetineerde, blijkt dat de gevangenisdirecteur uit veiligheidsoverwegingen onmiddellijk een ordemaatregel nam, die erin bestaat de verzoeker in een cel onder te brengen, zonder celgenoot, waarbij hij geniet van hetzelfde regime als de andere gedetineerden, die geen tuchtstraf hebben opgelopen.

Uit de uiteenzetting van de verwerende partij blijkt dat het celregime door de directie zal geëvalueerd worden na het verstrijken van één maand te rekenen vanaf de datum van de bestreden beslissing.

2.3.2. Uit voornoemde uiteenzetting en uit de samenlezing van de stukken van het administratief dossier blijkt op het eerste gezicht dat de getroffen maatregel een maatregel van orde is en geen tuchtmaatregel, die bijgevolg niet mag worden ingeschreven in het register der disciplinaire straffen.

Voor een maatregel van orde is de Raad van State zonder rechtsmacht.

2.3.3. Bijgevolg is de Raad van State onbevoegd om van de vordering kennis te nemen.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE Wnd. VOORZITTER :**

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 1 juli 2009, door :

de H.	D. MOONS,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

D. MOONS.